

سازمان جهاد کشاورزی استان کرمانشاه
مدیریت هماهنگی ترویج کشاورزی
اداره کل دامپزشکی استان

آنفلوآنزای فوق حاد پرندگان

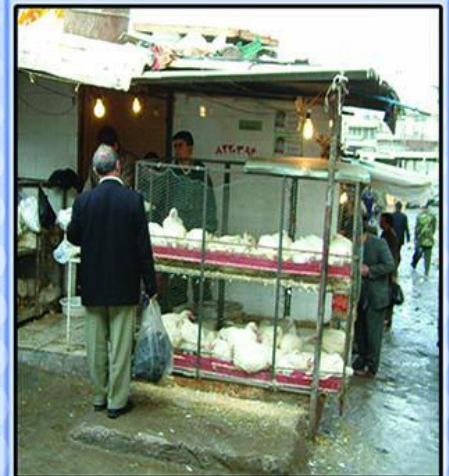
تهیه کننده: **دکتر علیرضا حیدری**
کارشناس فنی: **مهندس سعید امیری**

اداره رسانه های آموزشی
بهار ۱۳۹۵

- ۱۰- استفاده از تجهیزات و لباس های ضد عفونی شده جهت ورود به مزرعه.
- ۱۱- سوزاندن یا دفن بهداشتی لاشه های تلف شده.
- ۱۲- اعزام به کشتارگاه مرغ در پایان دوره و تخلیه سریع مرغداری.
- ۱۳- عدم فروش مرغ به فروشندگان دوره گرد و زنده فروش.
- ۱۴- عدم رفت و آمد غیر ضروری به مکان های آلوده.
- ۱۵- جمع آوری و حمل بهداشتی کود در پایان هر دوره.
- ۱۶- ارتباط با شبکه دامپزشکی و بهره گیری از توصیه های دامپزشکی.
- ۱۷- دریافت مجوز سلامت گله از دامپزشکی قبل از آغاز فروش.

هنگام شیوع بیماری چه اقداماتی انجام دهیم:

- * با مشاهده هر گونه تلفات غیر عادی بلافاصله موضوع را به نزدیک ترین شبکه دامپزشکی اطلاع دهید.
- * معلوم سازی گله های مبتلا با روش بهداشتی و در کمترین زمان ممکن.
- * پاکسازی و ضد عفونی سریع کلیه تجهیزات، سالن ها، لباس کار و خودروها.
- * جمع آوری سریع کود، بستر و پرها و دفن بهداشتی آن ها.
- * پرهیز از خرید و فروش و نگهداری پرندگان.
- * پرهیز از شکار و ارتباط با پرندگان وحشی.
- * پرهیز از جوجه ریزی بدون هماهنگی با شبکه دامپزشکی.
- * پرهیز از تردد به مناطق آلوده یا خروج از مناطق آلوده.

چگونه از وقوع بیماری جلوگیری کنیم:

- ۱- اجرای اقدامات بهداشتی و قرنطینه ای.
- ۲- کنترل تردد افراد به داخل و خارج فارم.
- ۳- پرهیز از وارد نمودن پرندگان با منشأ ناشناس به مزرعه.
- ۴- ضد عفونی و پاکسازی مزرعه و سالن های پرورش قبل از هر دوره ی جوجه ریزی.
- ۵- ایجاد حوضچه های ضد عفونی در ورودی مزرعه و سالن های پرورش طیور.
- ۶- جلوگیری از ورود حشرات و جوندگان به سالن ها و انبارها.
- ۷- پرهیز از پرورش جوجه با سنین مختلف در یک فارم.
- ۸- رعایت فاصله ۳ الی ۴ هفته بین جوجه ریزی در هر دوره در شرایط عادی.
- ۹- جلوگیری از تماس طیور اهلی با هر نوع پرنده وحشی.

مقدمه:

آنفلوآنزای پرندگان نوعی بیماری ویروسی خطرناک است که می تواند به سرعت پرندگان بسیاری را مبتلا کند، ویروس آنفلوآنزا انواع مختلفی دارد که بعضی از آن ها فقط در پرندگان و برخی علاوه بر پرندگان در انسان نیز بیماری ایجاد می کنند به همین دلیل مبارزه با آن در دنیا بسیار مورد توجه قرار گرفته است.

علائم بیماری در پرنده بیمار:

- * شروع ناگهانی و تلفات بسیار بالا (ممکن است به ۱۰۰٪ برسد)
- * بی حالی، ژولیدگی پرها، اسهال و دور هم جمع شدن گله.
- * کاهش شدید و مشهود مصرف دان و افت تولید روزانه.
- * علائم حاد تنفسی، تورم صورت و سینوس ها، عطسه و خروج ترشحات از چشم و بینی.
- * سیاه شدن، خونریزی تاج و ریش و ساق پا.
- * کاهش تولید تخم مرغ.
- * تولید تخم مرغ با پوسته نرم.

مخازن ویروس:

- ۱- پرندگان وحشی و آبی (به ویژه اردک وحشی).
- ۲- خوک و گراز نیز می توانند واسط ویروس باشند.

میزبان ها:

- ۱- تمامی پرندگان نسبت به ویروس آنفلوآنزا احساس می باشند مرغ و خروس، کبوتر، شتر مرغ، قرقاول، کبک، اردک و غاز، بلدرچین، بوقلمون و پرندگان زینتی مانند طوطی، مینا، سهره و...
- ۲- خوک و انسان هم از میزبان های این بیماری هستند.

آنفلوآنزا چگونه در پرندگان منتشر می شود؟

- ۱- تماس با مدفوع و ترشحات چشم و بینی دفع شده از پرندگان وحشی به ویژه پرندگان آبی مهاجر.
- ۲- تجهیزات آلوده داخل سالن و سبدهای حمل طیور، کفش، لباس و خودروهایی که با طیور در ارتباط هستند.
- ۳- افرادی که بدون رعایت اصول بهداشتی در واحدهای مرغداری رفت و آمد می کنند.
- ۴- جوجه ریزی در سالن های آلوده ای که هنوز پاکسازی و ضد عفونی نشده باشند.
- ۵- ذبح و پرکنی طیور آلوده.
- ۶- دان و مواد خوراکی آلوده به مدفوع و ترشحات پرندگان بیمار.
- ۷- امحاء غیر بهداشتی طیور آلوده.
- ۸- آب، فاضلاب و جابجایی و انتشار ویروس در هوا.
- ۹- انتقال از طریق بازار عرضه پرندگان زنده و نمایشگاه پرندگان.

آنفلوآنزای پرندگان چگونه در کشورها منتشر می شود؟

- ۱- توسط پرندگان مهاجری که بطور دائم از کشوری به کشور دیگر مهاجرت می کنند.
- ۲- پرندگانی که توسط افراد بدون نظارت در دو طرف مرزها جابجایی شوند و احتمال آلودگی دارند.
- ۳- انتقال مکانیکی توسط افراد خودروها و تجهیزاتی که از کشور

آلوده به سایر کشورها تردمی کنند.

آنفلوآنزای پرندگان چه پیامدهایی دارد:

- * در پرندگان درگیر، تلفات تا ۱۰۰٪ زیان اقتصادی بالایی را برای مرغدار و اقتصاد کشور خواهد داشت.
- * شیوع بیماری می تواند منجر به یک معضل بهداشت عمومی شود و انسان را مبتلا نماید.
- * هزینه های گزافی جهت کنترل بیماری بر دوش کشور و مرغداران می گذارد.

افراد در معرض خطر چه کسانی هستند:

- * کارگران مزارع پرورش طیور.
- * خریداران و رانندگان حمل طیور زنده.
- * عرضه کنندگان طیور زنده.
- * فروشندگان پرندگان زینتی.
- * کارگران کشتارگاه های طیور.
- * شکارچیان.
- * دامپزشکان شاغل در صنعت طیور.
- * کارشناسان آزمایشگاه ویروس شناسی.